

નૈન ચિત્રકળાના વિકાસમાં અંચલગચ્છીય : શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરિજીનો ફાળો

— શ્રી સારાભાઈ મણિલાલ નવાળ

નવી દિલ્હીના રાષ્ટ્રીય મ્યુઝિયમમાં, વિક્રમ સંવત ૧૪૭૪ માં જેઠ સુદી પૂર્ણિમાએ શુરુવારના દિને બાઠમેર (રાજસ્થાન)માં લખાયેલી સુંદર અને રંગીન એવાં ૨૭ ચિત્રોવાળી હસ્તપ્રત છે, તે કલાની દૃષ્ટિએ ઉચ્ચ પ્રકારની છે. તે પ્રતના ૩૯ મા પાનાની પુષ્પિકામાંથી પૂજ્યશ્રી માણિક્યકુંજરસૂરીશ્વરજીનો ઉલ્લેખ ભારતીય જ્ઞાનપીઠ (નવી દિલ્હી)થી પ્રગટ કરાયેલ Jain Art and Architecture, Volume III માં ચિત્રપેટી ૨૭૪ માં આ પ્રમાણે છે.

સંવત્ ૧૪૭૪ વર્ષે જ્યેષ્ઠ સુદિ ૧૫ ગુરો ॥

અર્હેન્મૂલઃ સુધર્મ્માદિકગણધરજઃ સ્કંધવંશાભિરામઃ

સ્ફૂર્જત્ શ્રીસંઘશાલઃ સ્થવિરવરદલશ્ચારુચારિત્રપુષ્પઃ ।

દાનાચૈર્નારપૂરૈઃ સકલસુખરૈઃ સંતતં સિચ્યમાનઃ

સચ્છાયાપાસ્તતાપઃ શિવગતિફલદઃ કલ્પકલ્પદ્રુમો વઃ ॥૧॥

શ્રીમદંચલગચ્છે શ્રીજિનચંદ્રાલ્યસૂરયઃ ।

સૂરિઃ સુમતિસિંહશ્ચ પદ્મદેવસ્તથા ગુરુઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરીશ્વરજી

સૂરીંદ્રોઽભયદેવાલ્યોઽભયસિંહેતિ સૂરયઃ ।

સૂરિર્ગુણસમુદ્રશ્ચ સૂરિર્માણિક્યકુંજરઃ ॥ ૨ ॥

શ્રીશ્રીમાલવંશે ભુવને વભૂવ દ્વામિધો વાગ્મટ-મેરુર્ગે ।

માર્યા પુનર્દેવલદેવી નામ્ના પુત્રાઃ પવિત્રાઃ કિલ તસ્ય સંતિ ॥ ૩ ॥

જેસા-હાપા-દેઈયા-આપૂ-નામ્ના મહાજનનિકમુલ્યાઃ ।

તેષાં ચાપરમાતા દૂલ્હાદેવી પ્રસિદ્ધાસ્તિ ॥ ૪ ॥

ચતુઃસપ્તતિવર્ષે સાઽકારયત્ કલ્પપુસ્તિકામ્ ।

શ્રીમદ્ ગુણસમુદ્રાલ્યસૂરિમ્થો દત્તં તપુનઃ ॥ ૫ ॥ શ્રી ॥

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

અર્થાત્ જિનશાસનરૂપી કલ્પવૃક્ષમાં મૂળ રૂપે શ્રી જિનેશ્વર દેવો અને સુધર્મ સ્વામી ઇત્યાદિ ગણુધર ભગવંતો થકી રૂપે છે, અને ઉત્તમ ચારિત્રવાળા સ્થવિર ભગવંતોના ઉત્તમ ચારિત્ર રૂપી તેનાં ફૂલ છે. દાન ઇત્યાદિ સેવા દ્વારા સઘળા દેવેંદ્રો તેની નિરંતર સેવના કરે છે. તેની સુંદર છાયા સંસાર રૂપી તાપને દૂર કરે છે, અને તે મોક્ષગતિનું ફળ આપનારું છે. આ જિનશાસન રૂપી કલ્પવૃક્ષ સમાન છે.

તેમાં કલ્પવૃક્ષ સમાન શ્રી અંચલગચ્છમાં જિનચંદ્રસૂરિજીના શિષ્ય શ્રી સુમતિચંદ્રજી છે. તેઓને પદ્મદેવસૂરિજી નામના શિષ્ય, શ્રી પદ્મદેવસૂરિજીને શ્રી અભયદેવજી નામના સૂરિજી, શ્રી અભયદેવજીસૂરિજીને શ્રી અભયસિંહસૂરિજી, શ્રી અભયસિંહસૂરિજીને શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિજી અને શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિજીને શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરિજી નામે શિષ્ય હતા. (૧-૨)

તે ખતે શ્રીમાળી વંશમાં વાગ્ભટ-મેરુ દુર્ગ (હાલના બાડમેર) માં દ્વદ્વા નામનો શ્રાવક હતો. તેને દેવલદેવી નામે પત્નીથી ઉત્પન્ન થયેલા જેસા, હાયા, દેઝ્યા અને આપૂ નામના મહાજનોમાં મુખ્ય એવા ચાર પુત્રો તથા તેઓની દ્વદ્વાદેવી નામની સાવકી માતા પ્રસિદ્ધ હતી. સંવત ૧૪૭૪ માં આ દ્વદ્વા નામના શ્રાવક અને તેના કુંટુંબીજનોએ આ કલ્પસૂત્રનું પુસ્તક તૈયાર કરાવી શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિજી તથા શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરિજીને વહોરાવ્યું.

આ માણિક્યકુંજરસૂરિજીના ઉપદેશથી સંવત ૧૫૩૫ માં સુમતિનાથ ભગવાનની ધાતુપ્રતિમા કરાવેલી છે, તે શ્રી આણુ તીર્થની ભમતીમાં છે, તેનો લેખ આ પ્રમાણે છે:

સંવત્ ૧૫૩૫ વર્ષે કાં વદિ ૨ વૃષે શ્રી શ્રીમાલં શ્રેં રહિયા માં ચારુસુત માંડળકેન માં અલ્હવાદે સુત હાંસાયુતેન શ્રી અંચલગચ્છે । શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરીણામુપદેશેન શ્રેં કેલ્હાસુત હાવા શ્રેયસે શ્રી સુમતિનાથચિમ્બં કારિતં પ્રતિષ્ઠિતં શ્રી સંઘેન ।

— અંચલગચ્છ દિગ્દર્શન (પૃ. ૨૬૬)

‘અંચલગચ્છ દિગ્દર્શન’ના લેખક ‘શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરિ એ જ માણિક્યશેખરસૂરિ સંભવે છે’ એમ લખે છે, તે વાસ્તવિક નથી.

આ શ્રી માણિક્યકુંજરસૂરિજીએ ઉપરોક્ત સંવત ૧૪૭૪ માં લખાયેલી સુંદરતમ રંગીન ચિત્રોવાળી હસ્તપ્રત સિવાય પોતાના જાપના ઉપયોગ માટે કરાવેલા સૂરિમંત્રનો પ્રાચીન રંગીન કપડા પરનો યંત્રપટ બિજાપુર (ગુજરાત)માં સ્વર્ગસ્થ શ્રી કનકવિમલસૂરિજીના ભંડારમાં હતો. તેનો ફોટો. ‘શ્રી સૂરિમંત્ર કલ્પસમુચ્ચય’ના બીજા ભાગના પાના ૨૧૬ ની સામે પ્રસિદ્ધ થયેલો છે.^૧ આ ઉપરાંત તેઓશ્રીએ કરાવેલો ‘શ્રી ઋષિમંડલયંત્ર’નો સુંદર

૧ શ્રી જૈન સાહિત્ય વિકાસ મંડળ, મુંબઈ. ઈ. સ. ૧૯૭૭

રંગીન પટ આગમપ્રભાકર સ્વ. શ્રી પુણ્યવિજયના સંગ્રહમાં હતો. તેના ઉપરથી રંગીન ખ્લોક કરાવેલો પટ મારા પોતાના સંગ્રહમાં છે.

ઉપરોક્ત કૃતિઓ જોવાથી, તેઓશ્રીનો જૈન ચિત્રકલા તથા જૈન મંત્ર-આમ્નાયો પ્રત્યેનો અદ્વિતીય પ્રેમ હોવાનું સાબિત થાય છે. આવા ઉચ્ચ કોટિના મહાપુરુષના જીવન સંબંધી પ્રકાશ પાડે તેવું સાહિત્ય ઉપલબ્ધ નથી.

સંવત ૧૪૭૪ માં લખાયેલી સુંદર ચિત્રવાળી હસ્તપ્રતમાં પણ તેઓશ્રીનો આચાર્ય તરીકે ઉલ્લેખ છે અને સંવત ૧૫૩૫ માં તેમના ઉપદેશથી કરાવેલી ધાતુપ્રતિમા પરના લેખ ઉપરથી એમ લાગે છે કે, તેઓશ્રીનો દીક્ષાપર્વાય બહુ જ લાંબા સમયનો હશે અને તે દરમિયાન ઉપરોક્ત હસ્તપ્રત અને સુંદર રંગીન ચંત્રપટો સિવાય ઘણી કલાકૃતિઓનું સર્જન તેઓશ્રીના ઉપદેશથી થયું હશે. તેઓશ્રીની આચાર્ય પદવી વીસપચીસ વર્ષની ઉંમરે થયેલી માનીએ, તો પણ તેઓશ્રીનું આયુષ્ય ઓછામાં ઓછું ૮૦-૮૫ વરસનું માની શકાય. આવા ઉચ્ચ કોટિના કલાત્મક સાહિત્યનું સર્જન કરાવનાર મહાપુરુષનું જીવંત સ્મારક આ કલાકૃતિઓ જ છે.

મહામંત્રવિશારદ અંચલગચ્છાધિપતિ શ્રી મેરુતુંગસૂરિ કૃત શ્રી સૂરિમુખ્યમંત્રકદપ [સચિત્ર]

શ્રી અંચલગચ્છની પરંપરામાં ૧૧ મી પાટે થયેલા મહામંત્ર વિશારદ શ્રી મેરુતુંગ-સૂરિજીનો જન્મ મારવાડમાં આવેલા નાણીનગરમાં સંવત ૧૪૦૩ માં પોરવાડ જ્ઞાતિના વોરા વઘરસિંહ પિતા અને નહણુલેહ નામની માતાને ત્યાં થયો હતો. સંસારીપણામાં તેમનું નામ વસ્તિગ હતું. તેઓને સંવત ૧૪૧૦ માં માતાપિતાની સંમતિથી ધામધૂમપૂર્વક નાણી ગામમાં અંચલગચ્છીય બહુશ્રુત શ્રી મહેન્દ્રપ્રસૂરિએ દીક્ષા આપી હતી. સંવત ૧૪૨૬ માં ગુજરાતની પ્રાચીન રાજધાની અણહિલપુર પાટણમાં તેઓશ્રીના શુરહેવ શ્રી મહેન્દ્રપ્રસૂરિજી-એ, સંઘવી નરપાત્રે કરેલા મહોત્સવપૂર્વક તેઓશ્રીને આચાર્યપદે સ્થાપન કર્યા હતા. સં. ૧૪૪૬ માં તેઓશ્રીને ગચ્છનાયક પદ આપવામાં આવ્યું હતું અને તેઓશ્રી ૬૮ વરસની ઉંમરે સંવત ૧૪૭૧ ના માગશર સુદી પાંચમના પાટણમાં જ કાળધર્મ પામ્યા હતા.

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

